

Kunstenaarsinfo The Future is Stupid**Lees meer over de deelnemende kunstenaars aan de expositie The Future is Stupid****Richard Priestley (VK)**

Richard Priestley's Surface Pod is geland in showroom MAMA.

Voor The Future is Stupid exposeert Priestley een gezamenlijke installatie. De structuur van de installatie heeft hij gecreëerd om losstaande visuele werken van Simon Faithfull, Anthony Gross, Daniel Jackson en Oliver Michaels in te kunnen vertonen

Het gebrek aan ruimte in Priestley's low-budget, sci-fi interieur creëert een ambiance die te intens is om in een keer in je op te kunnen nemen. De zintuigen van het publiek worden zo overladen dat ze voldoende geïntimideerd wordt om niet meer in staat te zijn alle boodschappen en alle zichtbare en hoorbare machines te begrijpen.

Dit biedt een gevoel van verlangen naar onhaalbare technologie en werelden, terwijl het publiek eraan herinnerd wordt hoe primitief de menselijke soort is. Auteurschap van het werk wordt vervaagd, waarbij de focus van de kijker verschuift naar het werk en weg van de namen van de kunstenaars; een anti-auteurschapshouding die Priestley, als kunstenaar, curator en directeur van Cell Project Space in Londen deel heeft gemaakt van zijn manier van werken.

Priestley creëert kortstondige objecten en installaties van karton of andere doe-het-zelf materialen. De dialoog hiertussen is gericht op technologie, door deels gekleed te zijn in panelen gemaakt van beelden van bedieningspanelen, hoofdcomputers, controlecentra en dergelijke.

Van foto's worden fotokopieën gemaakt en deze krijgen een metaalkleur door middel van een overbodig proces genaamd 'omnicrom,' of kleuroverdracht. Hieraan worden LED-lichtjes toegevoegd en neopbedieningsknoppen gemaakt van gerecyclede huisafval en massageproduceerde plastic onderdelen die lijken op wat een kind gebruikt bij het namaken van een computer aan de keukentafel. In de panelen zijn onafgewerkte schermvormige gaten gesneden om de

Artists info The Future is Stupid**Find out more about the artists participating in the exposition The Future is Stupid.****Richard Priestley, (UK)**

Richard Priestley's Surface Pod has landed in showroom MAMA.

For The Future is Stupid, Priestley shows a collaborative installation, the structure of which he has created in order to house independent screen-based works by Simon Faithfull, Anthony Gross, Daniel Jackson and Oliver Michaels.

Their close proximity inside of Priestley's low-budget, sci-fi craft interior creates an ambiance too intense to take in all at once that overloads the audiences' senses sufficiently to intimidate them into an inability to comprehend all of the messages and machines visible and audible.

This, in turn, offers a sense of desire for unattainable future technology and worlds, whilst reminding the audience how primitive their own species is. Authorship of the piece becomes blurred, with the focus of the viewer shifting to the work and away from the artist(s) names; an anti-authorship curatorial stance that Priestley, as artist, curator and, director of Cell Project Space, London, has made a part of his practice.

Priestley creates ephemeric objects and installations from cardboard or DIY materials, the dialogue of which is orientated towards technology, through being partially clad in panels made of imagery from control consoles, computer mainframes, mission control centers, and the like.

Photographs are turned into photocopies and have metallic colour added using an obsolete process called 'omnicrom' or colour transfer. To these are added LED lights and fake controls made from recycled domestic waste packaging and mass-produced plastic parts, similar to those available to a child making a facsimile of a computer on the family kitchen table. Within the panels, crude screen-shaped holes are cut to make the windows into other worlds and realities offered by screen-based artists, visible.

blikken op de andere werelden en werkelijkheden van visuele kunstenaars zichtbaar te maken.

Priestley nodigde voor Surface Pod in Showroom MAMA de kunstenaars Simon Faithfull, Anthony Gross, Daniel Jackson en Oliver Michaels uit om bijdragen te leveren aan het interieur van de installatie.

Faithfull maakt sketches met een Palm Pilot en mailt ze terug naar zichzelf. Hij keerde onlangs terug van een twee maanden durende reis naar Antarctica. Tijdens de reis mailde hij elke dag een sketch naar een groep mensen, waaronder Priestley. Soms was de sketch geanimeerd, waarin de bitmap eigenschappen van de Palm Pilot zoals altijd naar voren kwamen, maar altijd bood hij zijn ontvangers een glimp van zijn fantastische reis.

Gross creëert blikken op alternatieve werkelijkheden en toekomstscenario's in een hoog ontwikkelde grafische stijl. De software die hij gebruikt doet denken aan de allernieuwste videospellen, maar het verhaal dat hij vertelt is misschien eerder gewoontjes dan spectaculair, of retro in plaats van 'techy.'

Jackson schrijft software waarmee kunstmatige intelligentie gemaakt wordt. In tegenstelling tot geanimeerde reeksen die continu herhaald worden in een loop zijn zijn KI wezens nooit hetzelfde en ontwikkelen ze relaties door middel van kleur, beweging en geluid terwijl hun programma's op de computer draaien, als een soort synthetische levensvorm.

Michaels' nauwgezette films nemen de kijker mee op een eindeloze denkbeeldige reis. De kijker wordt tegelijkertijd verleid door deze reizen en krijgt het idee dat het overdreven oog voor detail van de maker hem misschien opsluit in zijn eigen studio of slaapkamer.

Bettina Carl (DE)

Bettina Carl exposeert de installatie Montes Sovietici. Bettina koos de titel als reactie op de foto's gemaakt door de Russische LUNIK 3 missie die de achterkant van de maan verkende in 1959. In de dertig jaar die na de missie volgden kon je bergen en kraters vinden die de naam van de missie droegen totdat het in 1981 als ouderwets werd gezien

For Surface Pod, Priestley has invited artists Simon Faithfull, Anthony Gross, Daniel Jackson, and Oliver Michaels to contribute to the installation's interior.

Faithfull makes sketches using a Palm Pilot and emails them back to himself. He recently returned from a 2 month journey to Antarctica, having emailed a sketch every day to a group of people that included Priestley. Some days the sketch was animated, always exhibiting the bitmapped qualities of Palm Pilot sketches, but offering his recipients some continual hint of his fantastic journey.

Gross creates advanced graphics-style windows into alternative realities and future scenarios. The software he uses delivers graphics reminiscent of cutting-edge video games, the narrative of which may be mundane rather than hi-octane, or retro instead of 'techy.'

Jackson writes software that gives birth to Artificial Intelligences. Unlike animated sequences that continually repeat on a loop, his AI's screen presences are never the same, and evolve relationships through colour, movement and sound as their programmes run on their computers; like a kind of synthetic lifeform.

Michaels' meticulous films take the viewer through endless imaginary journeys. At the same time as being seduced by these journeys, the viewer may become conscious of the notion that their creators' anally-retentive attention to detail might incarcerate him in his own studio or bedroom.

Bettina Carl, (GER)

Bettina Carl is showing the installation Montes Sovietici. Bettina chose the title in response to the photographs made by the Russian LUNIK 3 mission that charted the dark side of the moon in 1959. For the 30 years that followed one could find mountains and craters that bore this name until, in the 1980's, it was regarded as out of date and disappeared from the surface of the moon. Furthermore, the map of the dark side of the moon is often missing from the newer lexicons. The documentation of LUNIK 3 marks the origins of the space race between two great powers. The fact that they were later forgotten illustrates the time-limited

en van het maanoppervlak verdween. Ook ontbreekt de plattegrond van de achterkant van de maan vaak in de nieuwe lexicons. De documentatie van LUNIK 3 markeert de oorsprong van de ruimterace tussen de twee grote machten. Het feit dat ze later in de vergetelheid zijn geraakt illustreert de tijdsgebonden aard van vergelijkbare nationale en politieke statussymbolen.

De tekeningen en objecten waaruit de installatie bestaat zijn gerelateerd aan het documentatiemateriaal dat Bettina Carl opdook in de archieven van de voormalige DDR. Er zijn ook bewuste vervalsingen: van de kin van George W. Bush is een planeet gemaakt.

Bettina Carl is een kunstenaar en een van de curators en co-directeuren van de door kunstenaars geleide organisatie Capri in Berlijn. Op het moment is ze bezig met een postdoctorale studie bij Simon Sheikh, Gertrud Sandgvist en Sarat Maharaj in Malmö. Haar werk is recentelijk geëxposeerd in de KunstBank en de projectruimte van de Berlijnse senaat.

Richard Squires (VK)

Richard Squires exposeert de interactieve video installatie Exhibition in The Future is Stupid. Wanneer de bezoeker de ruimte inloopt wordt hij/zij geconfronteerd met een projectie van een man (de kunstenaar zelf) met een opgezwollen buik. Hij balanceert op een houten paal. Wanneer de bezoeker de sensor pad benadert en activeert, krimpt de projectie ineen en vallen z'n ingewanden uit z'n buik met het geluid van een krakende deur.

Net zoals Ridley Scott en Giger in Alien spelen met de essentiële angst van het publiek door het onaardse wezen zichtbaar uit het lichaam te laten kruipen, maakt gebruikt Exhibition van diezelfde angsten. Maar hier herstelt het lichaam zich even snel als het uit elkaar valt en staat Squires weer rechtop, klaar voor de volgende bezoeker en het volgende rondje Seppuku.

Richard Squires is een interdisciplinaire kunstenaar die met video, film en geluid werkt, met name in interactieve installaties. Hij woont en werkt op dit moment in Londen en exposeert werk in Berlijn en Parijs.

nature of comparable national and political status symbols.

The drawings and objects that make up the installation "Montes Sovietici" are related to the documentation material that Bettina Carl undertook in the archives of the former DDR. There are also knowing falsifications: the cut out chin of George W Bush is turned into a planet.

Bettina Carl is an artist and one of the curators and co-directors of the artist-led organisation, Capri, in Berlin. At the moment she is undertaking post-graduate studies under Simon Sheikh, Gertrud Sandgvist and Sarat Maharaj at Malmö. Her work was recently exhibited at KunstBank and the Berlin Senate's project space.

Richard Squires (UK)

Richard Squires shows the interactive video installation, Exhibition in the The Future Is Stupid. When a visitor walks into the room s/he is confronted by a projection of a man (the artist himself) with a swollen abdomen. He balances on a wooden pole. When one approaches and activates the sensor pad, the projection crumples in pain and his guts fall out of his stomach to the sound of a creaking door.

Just like Ridley Scott and Giger in Alien play on the essential anxiety of the public by making the unearthly being appear to be visibly crawling out of a body, the work "Exhibition" makes use of the same anxieties. But here, the body recovers as quickly as it ripped and Squires returns to standing, ready for the next visitor and his next round of Seppuku.

Richard Squires is an interdisciplinary artist who works in video, film and sound, primarily in interactive installations. He also makes work for the Web. He currently lives and works in London and has shown works in Berlin and Paris.

Stewart Gough (UK)

Stewart Gough combines deftly crafted representations of heavy machinery with existing component materials such as drainpipes, bag-ties and industrial tape- in his sculptures. His work lies between architecture and suggestions of graphic art,

Stewart Gough (VK)

Stewart Gough combineert op knappe wijze representaties van zware machinerie met bestaande onderdeel materialen, zoals afvoerpijpen en industriële tape, in zijn sculpturen. Zijn werk zit tussen architectuur en suggesties van grafisch ontwerp in, maar het zou net zo goed gigantisch speelgoed kunnen zijn of elegante huisrobots die elk moment in actie kunnen komen. Stewart Gough studeerde schone kunsten aan de Staffordshire University en volgt op dit moment een master in de schone kunsten aan Goldsmiths College in Londen.

G-BRECHT (NL)

De fantastische maar verontrustende schilderijen van de Nederlandse kunstenaar G-BRECHT beelden een vreemde ontmoeting tussen natuur en menselijke technologie af: een vliegtuig vliegt door een koraalrif, tl-buizen hangen aan bomen en lichtgevende monitoren bevinden zich in moerasachtige, bijna prehistorische settings. Dit zijn de hedendaagse landschappen of 'Zones' waarin kunstmatige systemen uit de moderne wereld in botsing komen met een van natuur ontdaan landschap dat alles behalve schilderachtig is. Terwijl bewakingscamera's, belichting, cockpits en besturingsstations op standby zoemen kan menselijke aanwezigheid alleen verondersteld worden.

In Frontier bijvoorbeeld brandt het landschap fel in intens gele en rode vlammen, maar kan het vuur op onverklaarbare wijze bekeken worden vanaf een haast klinische afstand, vanachter een raam in een controlekamer. Monitoren zijn bovenin geïnstalleerd om de scene te bezien vanuit meerdere perspectieven of om interessante momenten opnieuw af te kunnen spelen.

Door verschillende dimensies te combineren ontstaat er een nieuw, vervreemdend beeld dat buiten het tijdsbeeld wordt geplaatst in een stilte die op elk moment verbroken kan worden. Met de bedoeling de kijker weg te leiden van interpretaties die te voor de hand liggend of te letterlijk zijn. G-BRECHT's Zones zijn suggestief, hypothetisch en teatraal, in scene gezet vanuit het perspectief van een raam, zodat de kijker haast gedwongen wordt te kijken en de scene te interpreteren en het beeld effectief aan te vullen. G-BRECHT rondde in 2001 zijn master af aan Goldsmiths College in Londen na zijn

but they could equally be gigantic toys and elegant domestic robots that could spring to action at any moment. Stewart Gough studied fine art at Staffordshire University and is currently studying for a fine art MA and Goldsmiths College, London.

G-BRECHT, (NL)

The fantastic yet disquieting paintings of Dutch artist G-BRECHT depict a strange meeting between nature and human technology: a plane flies through a coral reef, strip lights hang from trees and luminous monitors are found lurking in swampy, almost prehistoric, settings. These are contemporary landscapes or 'Zones' in which the artificial systems of the modern world interfere with a de-natured landscape that is anything but picturesque. Whereas surveillance monitors, lighting systems, cockpits and control stations, hum on standby, human presence can only be suspected.

In Frontier, for instance, the landscape burns ferociously in intense yellow and crimson flames, but inexplicably the fire can be watched from an almost clinical distance, behind a glass window in a control room. Monitors are installed above, to survey the scene from multiple angles or replay moments of interest.

Combining different dimensions a new estranging image occurs, putting it outside the frame of time in a silence to be broken at any moment. Wanting to divert the viewer from any readings that are too obvious or literal. His Zones are suggestive, hypothetical and theatrical, staged from the perspective of a window, so that the viewer is compelled to look and interpret the scene and effectively complete the image.

G-BRECHT completed his MA degree at Goldsmiths College University of London (in 2001), following his study at the Rijksakademie van Beeldende Kunsten (MA) and the Rietveld Academy in Amsterdam.

G-BRECHT's work is included in numerous public and private collections and has exhibited extensively in Europe, the US and London. G-BRECHT is represented by Art-Space Witzenhauzen.

masterstudie aan de Rijksakademie van Beeldende Kunsten en zijn studie aan de Rietveld Academie in Amsterdam.

Het werk van G-BRECHT is in verscheidene publieke en privé-collecties opgenomen en is uitgebreid geëxposeerd in Europa, de Verenigde Staten en Londen. G-BRECHT wordt vertegenwoordigd door Art-Space Witzenhausen.

Trente Six (FR)

Trente Six woont en werkt in Parijs. In zijn werk combineert hij zijn vorige opleiding tot grafisch ontwerper en grafisch kunstenaar. Deze vaardigheden komen met name naar voren in het werk dat hij speciaal voor MAMA heeft ontworpen. Met behulp van verf en een zelfklevende folie. Trente Six creëert complexe beelden van vreemde en elegante machines met ongebruikelijke perspectieven en lange uitgerekte schaduwen die strakke lijnen vormen.

Matthijs Vlot 113b (NL)

Matthijs Vlot maakt video's van gevonden televisiebeelden in combinatie met animatie en origineel videomateriaal. Hij gebruikt computertechnieken om deze tot nieuwe werken te vormen. In *The Future Is Stupid* staat de kindertelevisieserie *Bassie & Adriaan* centraal. Door middel van digitale manipulatie worden de clown Bassie en zijn kompaan Adriaan de acrobaat getransformeerd in Bassie de kloon en Aliaan (Alien).

Op deze manier wordt de kijker in een fantastische wereld getrokken waarin heel andere natuurwetten gelden. Zo heeft het duo een telepathische link met elkaar. Bassie vliegt door het universum als een glanzende energiekracht, of misschien is ie samengesmolten met een vreemde lichtgevende substantie die vast is blijven zitten aan zijn clownsgezicht. De scene waarin de drie klonen van Bassie water in hun gezicht gespoten krijgen lijkt een bewuste verwijzing naar het werk van Bruce Nauman. Of misschien is het toch toevallig: de kunstenaar zegt dat zijn werk beïnvloed is door de filosofie van jazzmuzikant en denker Sun Ra.

Matthijs Vlot is een van de zes leden van 113b, een collectief van ontwerpers, animators en visuele kunstenaars uit

Trente Six, (FR)

Trente Six is an artist who lives and works in Paris. In his works he combines his previous training as a graphic designer and graphic artist. These skills especially come to the fore in the work that he has designed specifically for MAMA. Making use of paint and self-adhesive foils, Trente Six creates complex images of strange and elegant machines with unusual perspectives and long stretched shadows from taut lines.

Matthijs Vlot 113b (NL)

Matthijs Vlot makes video works from found television footage in combination with animation and original video material. He uses computer techniques to form these into new works. In the "Future Is Stupid" show, the children's television series, "Bassie & Adriaan" is central. Through digital manipulation, the clown Bassie and his sidekick Adriaan the Acrobat are transformed into Bassie the Clone and Aliaan (Alien).

Thus, the viewer is drawn into a fantastic universe where very different forces of nature are at work, whereby the duo have a telepathic link with each other. Bassie flies through the universe as a shining energy force or perhaps he has melded with a strange light-giving substance that has stuck to his clown's face. In the sequence where the three clones of Bassie have water squirted in their faces, there appears to be an intentional reference to the work of Bruce Nauman. Or perhaps this is coincidental: the artist states that his work is influenced by the philosophy of the jazz musician and thinker, Sun Ra.

Matthijs Vlot is one of the six members of 113b, a collective of designers, animators and visual artists from Rotterdam. They set up taking the name of their former communal house they once shared as a name. 113b organise club nights but they also make media installations in which modern communication technologies and broadcasting are critiqued. Often their installations appear derailed, pointless and frustrating. The message is clear. When technology is not applied effectively it becomes a tormentor.

Rotterdam. Ze hebben de naam genomen van hun voormalige gemeenschappelijk huis. 113b organiseert clubavonden maar maken ook media-installaties waarin ze moderne communicatietechnologieën en uitzendingen bekritisieren. Hun installaties lijken vaak ontspoord, nutteloos en frustrerend. De boodschap is duidelijk. Als technologie niet effectief wordt toegepast, wordt het een marteling.

Anthea Bush (VK/NL)

Anthea Bush is een van oorsprong Britse kunstenaar die in Nederland woont en werkt. Ze studeerde aan de Ateliers en wordt vertegenwoordigd door Galerie Martin van Zomeren.

Het thema motorsport domineert in haar werk, samen met het gebruik van gerecyclede materialen. Helmen van karton, schilderijen op plastic uit verpakkingen. Anthea Bush is gefascineerd door motorpakken en -helmen die vaak visueel verbonden lijken met de motor zelf. Een glinsterende metalen helm kan door de alledaagse drager gebruikt worden om te transformeren tot een donkere ridder, een motorpak gecombineerd met metaal kan de drager veranderen in een cyborg.

EZCT (NL/FR)

De architecten van EZCT zijn misschien wel de enige echte modernisten onder de deelnemende kunstenaars aan The Future Is Stupid. Hun geloof in het feit dat ze tot frisse en betere ontwerpen voor meubels en architectuur kunnen komen door middel van hedendaagse (computer)technieken is het startpunt voor hun experimentele prototypen en verbazingwekkende onderzoeksprojecten. Het is wellicht geen verrassing dat dit Nederlands-Franse trio kantoor houden in een Parijse villa uit de jaren 1920 van Theo van Doesburg, de architect/kunstenaar die actief was in De Stijl-beweging.

EXCT presenteren twee studies naar een stoel in MAMA. Studies on Optimization zijn prototypen geproduceerd in 2004 met behulp van de laatste productietechnieken; de houten prototypen werden gemaakt met de nieuwste CNC water jet-technieken. Door de computer een bepaalde mate van vrijheid te geven - parameters waarbinnen de computer zelf keuzes kon maken tijdens het proces - is

Anthea Bush (UK/NL)

Anthea Bush is a British artist who lives and works in the Netherlands.

The theme of motor sport dominates within her work along with the use of recycled materials. Helmets made of cardboard; paintings on plastic from confectionery packaging.

Anthea Bush is fascinated by motorcycle suits and helmets that often seem visually bonded with the motor itself. A shimmering metal helmet can be used by the everyday wearer to transform into a dark knight; a bike suit can combine the wearer with metal, transform into a cyborg. Anthea Bush studied at de Ateliers en is represented by Galerie Martin van Zomeren.

EZCT (NL/FR)

The architects EZCT are perhaps the only true modernists amongst the participating artists in The Future Is Stupid. Their Belief that they can come to fresh and better designs for furniture and architecture through contemporary (computer) techniques is the starting point for their experimental prototypes and startling research projects. It is perhaps no surprise that this Dutch-French trio have their practice office in a Parisian villa dating from the 1920s by Theo van Doesburg, the architect/artist active within the De Stijl movement.

EZCT are presenting two studies for a chair at MAMA. "Studies on Optimization" are prototypes produced in 2004 with the latest production techniques; the wooden prototypes were formed using the latest CNC water jet techniques. By giving the computer a certain amount of freedom, parameters within which the computer itself could make choices during the process, this has translated into a very notable and specific aesthetic. The prototypes have been bought by FRAC (Orleans), the most important French architectural collection.

Ron van der Ende, (NL)

Ron van der Ende makes perspective reliefs in old wood. These are covered in a mosaic of thin coloured veneers. Van der Ende doesn't paint the wood itself; he keeps a large collection of old planks and doors in the colours he needs. Since 2000 there was a

dit vertaald naar een zeer opmerkelijke en specifieke esthetiek. De prototypes zijn aangekocht door FRAC (Orléans), de belangrijkste Franse architectuurcollectie.

Ron van der Ende (NL)

Ron van der Ende maakt perspectiefreliefs in oud hout die bedekt zijn in een mozaïek van dunne, gekleurde vernislagen. Van der Ende schildert niet het hout zelf, hij gebruikt een grote collectie oude planken en deuren in de kleuren die hij nodig heeft. In 2000 maakte hij een serie van 14 motoren waarin verschillende Amerikaanse klassiekers, een Ferrari, een in elkaar gedeukte Toyota en een G.A.Z. Volga werden vertegenwoordigd.

Vervolgens verkende hij de mogelijkheden van zijn collagetechniek verder door boten te maken, een buitenboordmotor en een vliegtuig, en daarnaast gebouwen: een flat en een viaduct.

Het werk in The Future Is Stupid draagt de titel Kassa3. Dit werk komt uit Van der Endes nieuwe serie die gebaseerd is op het uiterlijk van kassa's. Het lijkt misschien alsof hij hiermee met de jongensachtige thema's breekt, maar er is vrij duidelijk een groot ruimteschip aanwezig in zijn werk.

Ron van der Ende wordt vertegenwoordigd Galerie Delta, Rotterdam

Rob Voerman (NL)

Rob Voerman zal in Showroom MAMA Mega Farm exposeren. Onderstaand zijn zijn gedachten over dit werk. In het kader van een grootschalige architectuurtentoonstelling, Archipuncturale 2004, werd Voerman uitgenodigd om een maquette te maken met de problemen in Nederlandse landbouwregio's als uitgangspunt.

De functie en veranderende vorm van landbouwgrond betekent dat boeren het moeilijk vinden om nieuwe inkomstenstromen vast te stellen en dat er over het algemeen veel veranderingen hebben plaatsgevonden. Nadat ik alle potentiële regio's had bezocht besloot ik me uiteindelijk te concentreren op de regio rond Laag-Kappel. Deze regio bleef me bij omdat het een sterke, voelbare traditie en geschiedenis had.

Hierdoor leven de inwoners op een natuurlijk manier samen, wat leidt tot een bepaalde

series of 14 motor cars in which numerous American classics, a Ferrari, a smashed-up Toyota and a G.A.Z. Volga were represented.

He subsequently explored the possibilities of his collage construction technique further, making boats, an out-board motor and a plane in addition to buildings; a flat block and a fly-over.

The work in the exhibition has the title Kassa3 (Checkout Till3) This comes from the new series of works based on checkout till furnishings. It might appear as if he were breaking with the 'boys own' themes, but it is pretty clear that a big, fast space ship can be seen in this work.

Ron van der Ende is represented by Galerie Delta, Rotterdam

Rob Voerman,(NL)

Rob Voerman will be exhibiting Mega Farm in Showroom MAMA. Below are his thoughts on this work. Under the auspices of a large-scale architecture exhibition project, Archipuncturale 2004, Voerman was invited to make a maquette taking the problems of Dutch agricultural regions as its starting point.

The function and changing shape of farm land, means that farmers find it difficult to identify new income streams and that there have been many changes in general. After I had visited all of the potential regions of choice after the invitation of Archipuncturale, I finally decided to concentrate on the region around Laag-Kappel. This region struck me because there is a strong tangible sense of tradition and history. Old buildings, often dating back to the time that the rich landed aristocracy held a lot of influence are still a compelling visible feature. In the Vutters local church buildings and the inspirational wooden toys and the old blending of functions; the old sense of community enterprise can still be sensed in the local old age home, the old hotel, The Golden Lion. Here is an interesting symbiosis arisen between old age home, restaurant and hotel. Through this the different inhabitants come into each other in a natural way which naturally leads to a certain communal involvement, so characteristic of the rural regions.

mate van betrokkenheid bij de gemeenschap die zo karakteristiek is voor landelijke regio's.

Dit werd uiteindelijk de kiem voor mijn project. Betrokkenheid en samenkomen. Na een lezing in het dorp werd me door de inwoners inzicht verschaft in wat er zo opmerkelijk is aan het dorpsleven in landbouwregio's. De boer had bepaalde rechten en verantwoordelijkheden aan de buurt, de buren en familie. De boer zorgde dus altijd voor de buren, de ouderen etc. Ik wilde een superboerderij bouwen waarin dit opmerkelijke kenmerk tot in het extreme wordt doorgevoerd.

Een varkensboerderij, omdat het zo'n karakteristiek symbool is voor de veranderende status van de boer. De activiteit en de dieren worden haast beschouwd als een gevaarlijke chemische industrie die van de buitenwereld moet worden afgeschermd. Dat is typisch voor Nederland, dat elk gevaar, elke scherp randje of onveilig ding uitgevlakt of verbannen moet worden. De varkens zijn aanwezig maar je hoort en ruikt ze niet. Ze staan veilig achter glas, als in een laboratorium.

Er zijn eeuwenoude ruimtes waarvan de ingangen bestaan uit oude deuren die de inwoners uit hun oude huizen hebben meegenomen. De ingang leidt geleidelijk naar de ingang van het museum. Deze ingang bestaat uit een glazen draaideur met de oude deuren erin. Zichtbare schachten waarin de varkens leven lopen recht door het houten gebouw heen. De stal vormt letterlijk en figuurlijk de kern van het gebouw.

Er zijn ook een restaurant, appartementen, vakantiehuisjes, een elektriciteitscentrale en een begrafenisonderneming. Dit laatste is een hommage aan het oude beroep van de boer. Het gebouw bestaat voornamelijk uit hout en de inwoners kunnen er zelf stukken aan toevoegen. Precies zoals de meeste boeren hun boerderijen opbouwen uit houten schuren.

Inwoners blijven in contact met elkaar in het gebouw. De ouderen kunnen flirten in de tuin en zich zelfs met het museum gaan bemoeien, etc. De boer zelf wordt zo een mega-projectontwikkelaar, de boerderij een hoog ontwikkelde varkens- en entertainmentfabriek. Een absurde en

This ultimately became the seed of my project. Involvement and mingling. After a lecture was held in this old age home, I was provided with the insight by the inhabitants of what was so striking about the communal life in the farming regions. The farmer had certain rights and responsibilities relating to the neighbourhood, the neighbours and family. So, the farmer was always looking out for the neighbours, elders after pensionable age etc. I wanted to build a superfarm in which this striking feature would be taken to absurd heights.

A pig farm, because it is such a characteristic symbol of the changing status of the farmer. The activity and the animals are almost viewed as a dangerous chemical industry that must be screened off from the outside world. Characteristic of the Netherlands where every danger, sharp edge, disrepair and unsafe thing must be designed out or ruled out. The pigs are present, but you don't hear them and you don't smell them. They are safely behind glass like in a laboratory.

There are old age dwellings in which the entrances consist of old doors that the inhabitants have taken from their old homes and been allowed to place them in the entrance. The entrance leads gradually to the entrance of the museum. This entrance consists of glass and revolving doors containing the old doors. Visible shafts in which the pigs live run right through the wooden building. The sty literally and figuratively forms the core and the support of the building.

There is also a restaurant, apartments, holiday apartments, power generators and a funeral parlour. This last thing as an homage to the above named old job of the farmer. The building work is largely of wood and the inhabitants can build pieces onto the building themselves, shafts, outbuildings etc. Precisely in the way that most farmers develop their farms with wooden barns.

Inhabitants remain in contact with each other in the building. The elderly can flirt in the yard and even meddle in the museum's business etc, etc, etc. The farmer himself thus becomes a mega-project developer, the farm as an advanced pig-and-entertainment factory. An absurd and grotesque expression, naturally, but not that far-fetched.

groteske uitdrukking natuurlijk, maar niet zo
vergezocht als je misschien zou denken.

Rob Voerman wordt vertegenwoordigd door
Upstream Gallery.

Rob Voerman is represented by Upstream
Gallery.